

புலியு

ஊழல்

சுனிதை பின்னிதழ்

ஆசிரியர் : ஜின்னா அஸ்மி

நிர்வாகக் குழு :
சகா (சலீம் கான்)
இப்ராஹிம் ஷரீப்
அல்தாஃப் சலீம்

ஆசிரியர் குழு :
படைப்பு தேர்வுக்குழுமம்

முகப்பு & வடிவமைப்பு :
முகம்மது புலவர் மீரான்

இதழ் உருவாக்க உதவி :
ஷெண்பா
மதன் குமார்

இணையதள முகவரி :
www.padaippu.com

அலுவலக முகவரி :
படைப்பு குழுமம்
அரசு பதிவெண்: 521/2018
#8, மதுரை வீரன் நகர்
கூத்தம்பாக்கம்,
கடலூர்,
தமிழ்நாடு,
இந்தியா.
607002
admin@padaippu.com
94893 75575

படைப்புகள் யாவும் முகநூல் படைப்புக்குழுவினருந்து தேர்வுசெய்யப்பட்டவை இந்த மின்னிதழில் தங்களது படைப்புகள் வர வேண்டுமெனில் முகநூல் படைப்பு குழுவில் இணைந்து படைப்புகளை பதிய வேண்டுகிறோம். மின்னஞ்சலில் அனுப்பப்படும் கவிதைகளை பிரசுரிக்க இயலாது.

வசந்ததீபன்	- 4
நசீமா ரசாக்	- 5
கோ. பாரதிமோகன்	- 5
லக்ஷ்மி	- 6
பொள்ளாச்சி முருகானந்தம்	- 7
தங்கேஸ்	- 8
ஜே. பிரோஸ்கான்	- 9
இரா. பூபாலன்	- 10
தெ.சு. கவுதமன்	- 10
முகமது பாட்சா	- 11
சந்துரு	- 12
ரிஸ்கா முக்தார்	- 13
விஜய்ஆனந்த்	- 14
கதிரவன் வீ	- 14
மகேந்திரன்கோ	- 15
மு. முபாரக்	- 16
கோ. லீலா	- 16
சுரேஷ்பாபு ராசேந்திரன்	- 17
பி.கே. சாமி	- 18
கோ. ஸ்ரீதரன்	- 19
மதுசூதன்	- 20
மா. காளிதாஸ்	- 21
அழ. இரஜினிகாந்தன்	- 22
ராம் பெரியசாமி	- 23
கோ. கலியமூர்த்தி	- 24
ரத்னாவெங்கட்	- 25
தீபிகா சுரேஷ்	- 26
ஜே.ஜே. அனிட்டா	- 27
சௌவி	- 28
காயத்ரி ராஜசேகர்	- 29
பிரபுசங்கர் க	- 30
தீ. கலையரசி	- 31
ப. தனஞ்செயன்	- 31
பிருந்தா சாரதி	- 32
தமிழ்மணவாளன்	- 32
ஜெகன் மா ஆன்டணி	- 33
நா.கி. பிரசாத்	- 33
கவி விஜய்	- 34
ப. ராஜகுமார் சிவன்	- 35
முனியாண்டி ராஜ்	- 36
துரை. நந்தகுமார்	- 37
வினோத்குமார் பா	- 37
பெனடிக் அருள்	- 38
கோவை சசிகுமார்	- 39

கனவு மரங்கள் பூக்களை உதிர்க்கின்றன

பாலவன நண்பகல்
வெயிலின் உக்கிரமாய்
வாழ்க்கை
தகிக்கிறது.

சுடுமணலில் சிக்கிக் கொண்ட
காலடிச்சுவடுகள்...
தூரத்தில்
மெலிதாய் ஒலிக்கும்
புல்லாங்குழலின்
சப்த இழைகளைத் தேடி
தாவிக் குதித்தோடுகிறது.

கனவு மரங்கள்
பூக்களை உதிர்க்கின்ற
மௌனவெளிகள்
மரணித்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

மானிடத்தின் நகாசு வேலைகள்
பல்வேறு தளங்களில்
திசைகளைத்
தூசு துடைத்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

கொதிக்கும் உயிர்களை
நனைத்துக் குளிர்விக்க
மழைப்பூந்துகள்கள்
எப்போது..?
இறங்கிப் பாவும்.

மினுக்கிக் கொண்டு
ஜீவன் நிரம்பிய நதிகள்
புரண்டு புரண்டு
என்றைக்குப் பாயும்..?

வெடிக்கும் பூக்களின்
நைப்பும்
சீம்பாலின் வாசமும்
ஜனிக்கும் சிசுவின் கவிச்சியும்
வாசமிக்க
மண்
என்று சிலிர்க்கும்..?

❧ வசந்ததீபன்

கற்றுத்தேர்ந்த எழுத்தெல்லாம்
கண்முன் வரிசையாக காத்துக்
கொண்டிருக்கின்றது - ஆனால்

உன் பேரருளை வர்ணிக்க
வார்த்தை அற்ற வெளியில்
மௌனமாக இருக்கின்றேன் மௌலா

❧ நசீமா ரசாக்

மழையாடிய மேகங்களை
கூந்தலென இழைபிரித்த உன் ஏற்பாடுகள்
எதன்பொருட்டானவை

தீர்த்தவாரிகள் ஏங்கும் உன் தீவலைகளை
ஏன் கட்டிவைக்கிறாய்

நீ குளித்த சாரல்
நான் நனையும் கொடுப்பினை

உயிரை முறுக்கி மலராய்ச் சூட
உன்னால்தான் முடிகிறது

எனக்கு வாய்த்திருப்பதோ
இப்படி அழகுற
கண்ணில் பட்டுவிடும் உன்னை
கவிதையில் இறக்கிவைக்க
கொஞ்சம் மொழியும்
ஏதோ ஒன்றை யாசித்துக்கிடக்க
சிறு வாழ்வும்

❧ கோ. பாரதிமோகன்

எனக்கென்று யாருமில்லை நாணல்போல
சாய்ந்திருந்தேன்
நானிருக்கிறேன் என்று தோள் கொடுத்தாய்
சாய்ந்து இளைப்பாரினேன்
சிரித்து மகிழ்ந்தேன்
உலகத்தை ஓர் அடியாக நினைத்து
உன்னையே சுற்றிவந்தேன்

என் துன்பங்களை மறந்து
வானத்தில் சிறகடித்து நான் பறக்கையில்

மறந்துவிட்டாய்
தோள் சாய்ந்திருந்த நான் மனம் சரிந்து
சிறகுகள் சோர்ந்து விழுந்துவிட்டேன்

என் எதிர்பார்ப்புகள் ஏதுமில்லை
உன்னிடமிருந்து ஒரு வார்த்தையைத் தேடி
அலைந்து களைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்

நீயுமில்லையே
என்ற நிதர்சனம்
புரிந்தபோது நான்
இறந்துவிட்டேன்
நட்பே
மண்மூடிவிட்ட இதயம்தவிர
இந்தப் பிணத்திடம் இனி என்ன இருக்கிறது

❧ லக்ஷ்மி

ஓற்றை மயிலிறகு....

ஏழு ஸ்வரம்
ஏழு அதிசயம்
ஏழு நிறம்
எல்லாமுமான ஒற்றை மயிலிறகு
பிடுங்கப்பட்ட நொடி
எப்படியெல்லாம் துடித்திருக்கும்.....

உதிர்தல் வேறு
பிடுங்குதல் வேறு...

உதிர்தல் அகிம்சை
பிடுங்குதல் வன்முறை.....

அகிம்சைக்கும்
வன்முறைக்குமான நடுவில்
மயிலொன்றின் கண்ணீர் துளியில்
நனைந்திருக்காதா
ஒற்றை இறகு.....

ஒன்று சொல்கிறேன்
குட்டி போடுமென
குழந்தையிடம் நம்பிக்கை ஊட்டுகிற
நீங்கள்
தப்பித்தவறியும்
பிடுங்கப்பட்டதென
சொல்லி விடாதீர்கள்
நொந்து போவாள்.....

❧ பொள்ளாச்சி முருகானந்தம்

ஆசையில் முளைத்தன இரு சிறகுகள்
குருத்தெலும்பு வரை ஊடுருவும் முதல்
பறத்தலின் வலி
சிறகுகளை பிய்த்தெறிந்து விடும் யோசனையை
திறந்த வானம் பார்த்து மறந்து விட்டேன்
ஏனோ

தரையில் விழும் போதெல்லாம்
தன்னை அறியாமலே பூர்வாங்கமாய்
முத்தமிடுகின்றன
ஈர மண்ணை இவ்வுதடுகள்

இறுக்கிப்பிழிந்த சிறகுகளை இழுத்துக்கொண்டு
வெளிவரும் லார்வாபூச்சி
பட்டாம் பூச்சியாய் மாறிய கணத்தில்
மதியிழந்து என் சிறகுகளை அலகினால்
கொத்தி உதிர்த்துக்கொண்டிருந்தேன்

சிலுவையிலறைவதும் உயிர்த்தெழுவதும்
பூச்செடிகளுக்கு ஒரு சொட்டு குருதியாவதும்
அருபமாய் தொடர்ந்து கொண்டிருந்த
வேளையில் தான்

நினைத்தது எதுவும் நடக்கவில்லையென்றாலும்
நடக்கும் படி எதுவும்
நினைக்கவில்லையென்றாலும்
உன் சிறகுகள் நிச்சயம் வானத்தை விட
உயர்ந்தது பறவையே

கிசு கிசுத்துப்போன முதியவரின் குரலை
நெடு நேரம் கவனிக்க மனமின்றி ஏறிட்டும்
பார்க்கும் போது

வெகு தொலைவிற்கு அப்பால் இருந்தார்
புன்னகைத்துக்கொண்டுதானிருந்திருப்பார்
என் கடவுள்

 தங்கேஸ்

காற்றின் மொழி

காற்றின் மொழியை
உடல்கள் அறிந்திருப்பதாய்
மரக்கிளைகள் பேசிக் கொண்டன,
பறவைகள்
மொழிகள் பற்றிய கேட்ட போது.

ஒரு அசிரி தோன்றியெழும்
உடல் பச்சை நரம்புகளில்
காற்றின் மொழி அவதானிப்புக்குறியது.

சமிக்ஞை செய்யாத வியர்வைத்துளிகளிடம்
தென்றல் பேசுகின்ற மொழி
ஒரு மழலையையொத்தது.

திரை நீக்கிட துடிக்கும் ஒரு நிசியில்
துளி துளியாய் சொட்டும் உப்பு நீரிடம்
பேச தவறுவதில்லை காற்று.

நுகர்ந்தெழும் அந்த வாசனையில்
மிதிபடும் தாபம்
சொல்லித்தீராத மொழியை ஒரு போதும்
கற்றுக் கொடுத்ததில்லை தென்றலுக்கு.

புடைத்தெழும் குருதி நரம்பின் வழியே
சிந்தி ஒழுகும் வியர்வைத்துளிகளிடம்
காற்று மென்மையாக பேசுவதில்லை.

இறுக்கமாக உட்சென்று திரும்பும் போதும்
கோபமாக காற்று திட்டத் தொடங்குகின்ற
போதும்,
அதன் மொழியை நான்
தெளிவுற்றுயிருக்கிறேன்.

யாரும் அறியாத காற்றின் மொழி
இதுவனே.

ஜே.பிரோஸ்கான்

அவளது ரகசியங்களின்
கருப்புப் பெட்டியை
ஒரு போதும் நான்
திறப்பதில்லை
அவளும் அப்படித்தான்
எங்கள் பழைய ரகசியங்களை
நாங்கள் எங்களுக்குள்ளாகவே
மலர விட்டுக் கொள்வோம்
அவற்றின் நறுமணங்களை மட்டும்
அவ்வப்போது
பரிமாறிக் கொள்கிறோம்
அவற்றை நாங்கள்
திட்டமிட்டு
ஒளித்து வைத்துக் கொள்ளவில்லை
எங்கள் ஒவ்வொருவர் ரகசியங்கள்
எவ்வளவு உண்மையோ
எங்களுக்கிடையில்
எந்த ரகசியங்களும் இல்லை
என்பதும் சத்தியம்

❧ இரா.பூபாலன்

தந்தை மரணித்தது புரியாமல்
துக்க வீட்டில்
விளையாடிக்கொண்டிருக்கும்
குழந்தையைப்போல
மலர்ந்த முகத்தோடு
இறுதி ஊர்வலப் பாதை நெடுக
உதிர்த்துவிட்ட மலர்கள்...

❧ வத்திராயிருப்பு தெ.ச.கவுதமன்

சவ்வுமிட்டாய்

ஏதோவொன்றைச் செய்யவேண்டும்
என்பதற்காகவே
அந்தக்கவிதையை இலாவகமாக
நீட்டியிழுத்தான்...
அஃது அவன் கைகளுக்குத்
தோதாகச் சவ்வு மிட்டாய் போல் நீண்டு நீண்டு
வந்து கொண்டேயிருந்தது!
அவனை நல்ல மிட்டாய்காரன் என்று
எல்லோரும் அழைக்கத் தொடங்கினார்கள்!
பெரிய கடை வைத்து
வியாபாரம் செய்யத் தொடங்கினான்!
அவன் வார்த்தைகளை
ஆளுக்கொருவராய் நக்கி
நல்லாயிருக்கிறதென்று சொல்ல சொல்ல
அதற்குள் மூழ்கிப் போனவன்...
அரைவட்டத்தில் சுழன்று அவனும்
சவ்வுமிட்டாயாகவே உருண்டு நீண்டு
கொண்டிருக்க
ஓர் இழவு வீட்டில்
அவற்றைத் தின்னக் கொடுத்து எல்லோரும்
கடந்துவிட்டார்கள்!
இப்போது அவன் அவனையே
அந்த இளகிப்போன சவ்வு மிட்டாய்க்குள்
நுழைந்து
தன்னையே தேடத் தொடங்கியிருந்தான்..

☪ முகமது பாட்சா

நினைவறுத்தவள்

சரியாத தனங்களும்
சாய்ந்த இடையும்
குமிழ்ச் சிரிப்புமாய்
முடிந்த பெருங்காலத்தின்
முடியாத சாட்சியாய்
அபிநயம் பிடித்து நிற்கிறாளவள்...

கல்லாய்ச் சமைந்திருந்தாலும்
அழகின் நுணுக்கங்களையெல்லாம்
உளி கொண்டு நெய்த
அவள் பேரழகை
கண்களால்... கலையால்
காமத்தால்... நாணத்தால்
வந்து செல்வோரெல்லாம்
வருடிச்செல்கிறார்கள்
கற்சிலையின் புழுக்கத்திற்குள்
அடைபட்டுக் கிடக்குமவள்
முற்காலத்திற்குள் மூழ்கிச் சென்று
அரிதாய் தரிசிக்க வருவோரிடம் மட்டும்
உயிர்த்தெழுந்து வந்து
வாழ்ந்த காலத்தை
வாசித்துக்காட்டுகிறாள்...
தன்மேல் உறைந்துகிடக்கும்
உளிகளின் சத்தத்தை
நிகழ் காலத்தின் மீது உதறுகிறாள்
கால் நகம் தொடங்கி
காது மடல் வரை
பேரழகின் பெருமிதத்தில்
நாள்தோறும் மிதக்குமவள்
எதற்காகவோ சில நேரம்
கல்லுக்குள்ளேயே
கருக்க தொடங்குகிறாள்...
அளந்தளந்து
அழகையெல்லாம் ஊற்றிச்செய்த
தன் அங்கங்களில்
ஏதேனும் ஒன்று
சிற்பியின் நினைவறுத்தவளின்
நினைப்பால்தானே செதுக்கப்பட்டிருக்கும்
என்றெண்ணும்போதே
நிகழ்காலத்தின் மடியில்
வெறுங்கல்லாய்
மாறத்தொடங்குகிறாள்...

❧ சந்துரு

யாரும் என்னை நேசிக்க வேண்டுமென
எந்த அவசியமும் இல்லை..
யாரும் என்னை சகித்துக்கொள்ள
வேண்டுமென
எந்த அவசியமும் இல்லை..

வெளியேறும் வாசல்கள்
திறந்தேதான்
கிடக்கின்றன..

எவரும்
எந்நேரத்திலும்
சொல்லிக்கொள்ளாமல்
வெளியேறலாம்..

அவ்வளவு
எளியதுதான்
எனதிந்த வாழ்வுக்குள்
நுழைவதும்
வெளியேறுவதும்..

வெறுமனே
அன்பினால் ததும்புமொரு
பலவீனமான இதயத்தை
வைத்துக்கொண்டு
என்னால்
என்னதான் செய்ய முடியும்??

எல்லோரும்
வெளியேறிய பின்பும்
நான்
இங்கேயேதான்
அமர்ந்திருப்பேன்..

இதை விட்டால்
நான் நிற்க
வேறு நிழலில்லை..
இதை நீங்கினால்
நான் பற்ற
வேறு கிளையுமில்லை!!!

❧ ரிஸ்கா முக்தார்

கால அந்தாதி....

கடல் மீண்ட துளிகள்
உலகின் தாகம் தீர்த்து
மீண்டும் கடலை அடைகிறது..
கிளை நீங்கிய சருகுகள்
வேருக்கு உரமாகி மீண்டும்
துளிர்க்குது கிளையில்...!

பசியாற்றிய பழங்கள்
எச்சங்களாய் மீண்டும்
அடவியை அழகாக்குகிறது...
தாய்மடியில் தொடங்கி
ஆறடியில் அடங்கும்
உங்களுக்கும் எனக்கும்
மட்டும் தான் பெரிய
கொம்பு முளைத்ததாய்
பீற்றிக்கொள்கிறோம்...!?

❧ விஜய்ஆனந்த்.

எத்தனை புழுக்கள் என்று கேட்டேன்
என்னை புழுவை போலவே
பார்த்தார் கடைக்காரர்
பட்டு வேட்டி என்பது புழுக்களின் உடல்தானே.?

❧ கதிரவன் வீ

ஆண்பால் விதி
பெண்பால் விதி
என எதுவும் கிடையாது..

ஒரு சில கானங்களில் மாத்திரம்
லயத்து அழுது விடுங்கள்...

ஆனந்தத்தின் மிகுதியில்
அன்பை சொட்டுச்சொட்டாய்க் கூட
சிந்திப் பகிருங்கள்...

எனினும் எக்கணத்திலும்
தோல்விக்கோ துரோகத்திற்கோ
வறுமைக்கோ ஏமாற்றத்திற்கோ
கண்களை அருவியாகவோ
அழகையின் கருவியாகவோ
அடையாளப்படுத்தி விட வேண்டாம்...

அளவாய் ஒரு சொட்டு
விரலில் நுணியில் எடுத்து
சுண்டித் தெளித்து விட்டுத்தான் சொல்கிறேன்...

போகலாம் வா
உலகம் கிடக்கிறது
வெகுதூரம் பரந்து...

❧ மகேந்திரன்கோ

தொலைக்காட்சிப்
போட்டிகளில்
கண்ணீரோடு சிறுவனோ சிறுமியோ
வெளியேறப்போகும் நேரங்களில்,
சேனலில் இருந்து
வெளியேறிவிடுகிறது... ரிமோட்!

• • •

மகள்
தெரியாமல் தவறவிட்ட
சாக்ஸெட்,
விரும்பி உண்ணும்
எறும்புக்கூட்டம்,
இப்போது தெரிந்தே
தவறவிடுகிறாள்...

☪ மு.முபார்க்

அவர் யாரெனும்
உங்களின் கேள்விக்கு
கவிஞரென்றேன்...

புரியலையா ? யாருன்னேன்
எனும் கேள்விக்கு
என் நண்பர் என்றேன்

அட ! என்ன ஆளுன்னேன்
எனும் உங்களுக்கு
நல்ல ஆளு என்கிறேன்.

அட என்ன ஆளும்மா நீ
என சபிக்கத் தொடங்கும்
உங்களின் கண் முன்னே

காக்கையும் குருவியும்
என் முற்றத்தில் தானியம்
கொத்தத் தொடங்குகின்றன.

☪ கோ.லீலா

கடந்தவை நோக்குதல்

ஏதொன்றிலும் லயிக்காத
இரவின் ஆழ் நேசமொன்றில்
விட்டத்தை வெறித்துக்கொண்டிருந்த
என்னுள் மௌனிந்திருக்கும்
நிறையடர் கேள்விகளுக்கு
வல்லிய பதில் தேடியலையும்
புதிர்மனப் போராட்டத்திற்கு
உவமனமெனக் கொள்ளுதல்
அக் கணப்பொழுதொன்றில்
அடர்ந்து படர்ந்த மஞ்சனத்தி
மரமொன்றின் கிளையமர்ந்து
பின்னெழும்பி பறக்குமந்த
பருத்த பறவையின் சிறகசைப்பில்
தாளாமல் உதிருமோர்
வெளிர்மஞ்சள் பழுத்த இலையதனின்
பச்சையமிழந்த பின்பான
முதற் சலசலப்பினைப் போல்
புரிதலற்று இருந்தது.

✪ சுரேஷ்பாபுராசேந்திரன்

தூக்கு மேடை

நூற்றாண்டு அழுக்காக நம் குரோமோசோமில்
ஒட்டி இருக்கும் கோழைத்தனம்.

தேகம் நடுங்க
ஆடும் சாமிகள் குலவைகளில் அதிரும்
நரம்புக் கோளாறுகள்.

உடுக்கையில் இருப்பது
நம் தோலல்ல
நம்பு.

கலாச்சார படையெடுப்பில்
தோற்று புறமுதுகிட்ட
பண்பாட்டு அகதிகள்
நாம்.

நாடற்ற இனத்தின் பிரதிநிதிகள்
குற்றவாளிகளென காட்ட
கண்ணாடி முன் நீட்டுகிறார்கள் கைவிரலை.

நுழைவுத் தேர்வென்பது
நுட்பமான கொலை.
தற்கொலைகளால்
தடுக்க முடியாது அதை.

எட்டு மடங்கு சுமக்கும்
எறும்புகள்
தோல்வியை மட்டும் சுமப்பதே இல்லை.

மருத்துவ கனவின்
மரணங்களை
மன்னிக்க முடியாது.

ஒலிபெருக்கி எடுத்து வராதீர்கள்
ஒப்பாரி வைக்க...

❧ பி.கே.சாமி

இரு வரிகளில்...

விலாசம் ? என்றார் போலீஸ்
வானத்தை காண்பித்தான் யோகி..

மழை தூற தொடங்கியவுடன்
கரைகிறார் கலர் சாக்பீஸ் கடவுள்..

வாசலில் மூன்று நாள் பால்பொட்டலம்
உள்ளே லேசான பிணவாடை..

அதே கடுகு டப்பா, அம்மாவின் வங்கி
மகனின் ஏடிளம்...

முழு புத்தகத்தையும் புரட்டியாயிற்று
மயிலிறகு குட்டியை காணோம்..

அம்மா மூக்கு ,கை, காது மூளி
மகன் பொறியியல் சேர்ந்திருக்கிறான்..

அவள் குழந்தை தூங்கும்வரை
முதலிரவு காத்தான் மாப்பிள்ளை...

ஹார்லிக்ஸை அப்படியே தின்றால்
பால்யம், வெந்நீர் சேர்த்தால் வயோதிகம்..

அக்காவின் லேடீஸ் சைக்கிளை
புறந்தள்ளி நான்கு மைல் நடக்கும் தம்பி..

மாதவிலக்கு நாளில் இரவுஎட்டு
மணிக்கே தூங்கிவிடும் விலைமாது...

❧ கோ.ஸ்ரீதரன்

கோடித் துளிகளில்
நானுமொரு மழைத் துளி.
ஆழ் கடலோரம்
நானுமொரு மணல் துகள்.
ஊழிக் காற்றில்
நான் சீறும் அருபன்.
ரௌத்ரப் பரவுதலில்
நானுமொரு தீச்சுடர்.
அமுதமெடுக்கையில்
நானங்கே துளி விஷம்.
பிரபஞ்சத்தின் நுனியில்
நானுமொரு
எல்லைக் கோடு.
மூன்றாம் கண்ணில்
நானுமொரு இமை மயிர்.
அண்ட சராசரம்
அசையக் காரணம்
கடவுள் வலக்கை
மாற்றி
இடக்கை ஏந்தியதில்
நானங்கே சுண்டு விரல்.
என்றைக்கோ பிறந்து
என்றைக்கோ மரித்து
மண்ணரித்துப் போய்விட
நானொன்றும் மனிதனல்ல
கடவுளின் பிரதிமை.

❧ மதுசூதன்

தடதடத்தபடி எங்கோ நீளும் தண்டவாளத்தில்
ரயில் வரும் ஓசையைக்
காது கொடுத்துக் கேட்டதை
மறந்தே போனாள்,
மூன்றடுக்கு குளிர்சாதன
முதல் வகுப்பில் பயணிக்கும் ராதிகா.

கைகோர்த்தபடி நடந்து சென்ற காதலில்
துண்டான உடலின் ரத்தக்கறை
ஒரு பெருமழையில்
கரைந்து காணாமல் போய்விட்டது.

காத்திருப்புகள்,
கையசைப்புகளைப் புறக்கணித்த
பறக்கும் பாலங்கள், சுரங்கப்பாதைகளைத்
தவிர்த்துப் பறக்கிறது தட்டான்.

கார்ப்பரேட்காரனின்
வியாபார தந்திரத்திற்காகத்
தடம் மாற்றிவிட மறந்தவன் போல்
காலம் கடத்துகிறான்
பெரும் போதைக்காரன்.

தொலைந்து போகாமலிருக்க
அடிக்கடி திருகாணியைச் சரிசெய்யும்
ஜிமிக்கிக்காரியைப் போல
பெரிய ஸ்பானரோடும் டார்ச்லைட்டோடும்
வலம் வரும் கடைநிலை ஊழியனைக்
கடந்து போகிறது தோலுரித்த பாம்பு.

அகலப்படுத்திய போதும்
ஒரு நீள்பார்வைக்குக்
குறுகியே தெரியும் தண்டவாளங்களால்
அப்புறப்படுத்தப்பட்ட, அதிர்வுகளைத் தாங்கிய
மரக்கட்டைகளை
அரித்துக் கொண்டிருக்கிறது
காலக் கரையான்.

✪ மா.காளிதாஸ்

முப்பொழுதும்
முகம் பார்த்துக்
கொண்டவர்கள்
நாம்....!
இறுதி நாள் வரைக்கும்
எத்தனை ஒப்பனைகள்
எத்தனை கற்பனைகள்
பார்க்கப் பிடித்த
பலநூறு முகங்கள் ..
பார்க்கப் பிடிக்காத
பகைபோர்த்த
முகங்கள்..
பார்க்கவே முடியாத
பரவசமூட்டிய முகங்கள்...
விரும்பிய வெறுத்த
வெறுப்பேற்றிய
முகங்கள் ...
ஒத்தசாயல் கொண்ட
முகங்கள்..
உள்ளத்தில் பதுக்கிய
முகங்கள்..

வஞ்சித்த முகங்கள்..
வசீகரித்த முகங்கள்..
சிணுங்கிய முகங்கள்..
சிரிப்பூட்டிய முகங்கள்..
சிலாகித்து ரசித்த முகங்கள்..
சிலிர்ப்பூட்டிய முகங்கள்..
மதம் போர்த்திய
முகங்கள்..
மனிதம் போற்றிய
முகங்கள்..
சாதி பூசிய முகங்கள்..
சமத்துவம் ஏந்திய
முகங்கள்..
சந்தர்ப்பவாத முகங்கள்..
சர்வாதிகார முகங்கள்..
நாதியற்ற முகங்கள்..
நம்பி வீழ்ந்த முகங்கள்..
வெறுமை ததும்பிய
முகங்கள்..
விரக்தி படர்ந்த முகங்கள்..
என
எத்தனை முகங்கள்
எத்தனை ரகங்கள்..
எல்லா முகங்களையும்
எரியூட்டியோ
மண்புதைத்தோ
சிதைத்தபடியே இருக்கிறது -
காலம்
எல்லோருடைய வாழ்வின்
இறுதியிலும்
மயானங்கள்தோறும்
ஒலிக்கிறது
ஒரு குரல் -
“கடைசியாய்
ஒருமுறை
முகம் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்”
என...!

❧ அழ. இரஜினிகாந்தன்

சந்தியா காலம்

எழுத்துக்களோடு பேசத்தா பங்குகிற
மழலையின் குரல் போல்
நனையுமமொரு மாலை மழை

கொஞ்சம் கைப்பிடிமண்ணை
கன்னத்தில் வைத்து பருக்களை
அமுக்கிய சந்தியாகாலக் குறிப்பு

நந்தியாவட்டப்பூக்களை மோதிரமாய்
அணிந்து காகித வானூர்திக்குள்
காதலை உள்பெட்டிக்குள் தூதமர்த்திய
சிறகாட்சம்

எங்கேனும் ஒளந்து பறந்து
மின்மினுத்துக்கொண்டிருக்கும்
பறவையினத்துக்கு விதையுன்றி
படப்படத்த அன்பின் தூயவெளி

சவுக்கார நுரைப்பொங்கின்
வட்டத்தில் பிரபஞ்சக் குழிழ்களை
பறத்தலிட்டு விரல்களால்
உடைத்துக்கொண்டிருந்த வான்துறக்கம்

சொப்புச்சாமான்கள் கழுவிக்காய
வைத்தாயிற்று
விறகொடிக்க போன குழந்தையின்
முகத்தில் இறக்காங்களின் சுனை

என்னவெழுதி என்னப்பயனென
எழுபத்தைந்தாவது வயதில்
நாற்பத்திரெண்டாவது மாடியின்
பால்கனியில் காலருகே விழுகிறது

வெண்புறாவின் சிறகு

❧ ராம் பெரியசாமி

இலைகள் ஆர்ப்பரிக்கும் கார்காலம்

நதிகள் பொங்குகின்றன
கூழாங்கற்களை
உருட்டி விளையாடும் நீரலைகள்
கூத்தாடுகின்றன

முகில்கள்
தாய்மை பூண்டு
அமுதம் கசிகின்றன

நினைவுகளில் பொழிகிற
மிகப்பழைய மழைகளைப்
பரண்விட்டு இறக்குகிறது
கார்காலம்

நனைந்த நினைவுகள்
சில்லிடும் மனதில்
புதையுண்ட ஏதேதோ
காலங்களின் விதைகள்
முளைத்து மேலெழுகின்றன

பகலும் இரவும்
கனவும் நனவும்
காட்சியும் எண்ணமும்
கலந்து பிணைந்து
மொழி
தடுமாறுகிறது

தவளைகள் பாடும்
நள்ளிரவுப் பாடல்களால்
அழகாகும் இரவுகளில்
தாழைமடல்களைத் திறக்கின்றன
கொடிமின்னல் கீற்றுகள்

விடிந்தபிறகு
இலைகளில் உறங்கும்
இரவுமழைக்கு
உனது சாயல்

உன் மழையில் நனைந்தபிறகு
எம்மழையும் நனைப்பதில்லை

நீ
நான்
சாரலாய் ஓர் அந்திமழை
தோரணமாய் ஒரு
வானவில்

அழியவேயில்லை
அந்தச் சித்திரம்

கனவின் வெளியில்
பொழிந்து தீர்க்கும்
நினைவின் மழைதான்
நின் மழை

நினைவில் கரையும்
கனவின் சேற்றில்
மலரும் நமது
உலகின் மாமழை

மஞ்சள் தட்டானின்
கண்ணாடிச் சிறகேறி
பறந்து நனைந்து
திரிவேன் நான்

மரவட்டை போலச்
சுருண்டுகிடந்த
பருவங்கள் தொலைப்பேன்
இனிமேல் நான்

☞ கோ.கலியமூர்த்தி

கதம்பம்

ஆயிரம் கால்களோடு ஒரு சிலந்தி
சதாசர்வ காலமும் புத்தியில்
ஊர்ந்து கொண்டே இருக்கிறது.
மௌனமாய் உறுத்து நோக்கும்
ஆந்தையொன்றின் விழிகள்
முதுகில் குறுகுறுக்கிறது.
படபடத்துப் பறக்கின்ற
வவ்வாலின் இறக்கைகளாய்
முகத்திலறைந்த வார்த்தைகள்
மக்கிய வீச்சத்தை
நாசிக்குள் செலுத்துகிறது.
உணர்வற்ற பிரார்த்தனையை
உயிரற்ற ஒலிகளாய் உதடுகள்
உருவேற்றிக் கொண்டிருக்க
அகழ்ந்தெடுத்த மண்டபத்தை
ஆட்டம் காணாத தூண்கள்
அரவமின்றித் தாங்க
சிதிலமுற்ற பொம்மைக்குள்
இன்னமும் தெய்வமொன்று
வாசம் செய்தே கிடக்கிறது!

❧ ரத்னாவங்கட

முந்தானையின்றி திரிந்த நம் மூதாட்டிகள்
மூடி மறைக்காததை முளைக்கும் முன்னே
மறைக்கக் கற்றுக்
கொடுத்தோம் தாவணிக்குள்...

படைப்பில் சிறந்ததெனச்
சொல்லப்படும் தாய்மார்கள்
இன்னும் பதுங்கிப் பதுங்கித் தான்
பாலூட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்
பிள்ளைக்கு...

ஆணுக்கும் பெண்ணுக்குமான
வித்தியாசங்களில் ஆகக் கடைசி
இது தான் என்றாலும் உங்கள்
அனைவரின் பார்வையும்
அங்குதானே நிலைபெறுகிறது....

என் உடை என் வசதி என சுடிதாருக்குள்ளோ
கசவுச் சட்டைக்குள்ளோ இருந்தாலும்
அன்னியரின் பார்வை இன்னும்
அருவெறுக்கத்தானே செய்கிறது....

உங்கள் உணர்வுகளுக்கு உப்பிடுகிறது என
புரிகிறது தான் ஆனால் என்ன செய்வது அது
எங்கள் உறுப்பாயிற்றே கழட்டி வைத்து விட்டு
வர இயலாது வெளியில்....

அங்கங்களில் என்ன அந்தரங்கம் அனைத்து
மனிதருக்கும்
அமைப்பு ஒன்றுதானே போதை எனக்
கொண்டாடுவதெல்லாம் உங்கள் பேதமை
தான்...

இலக்கு வைத்து ஓடத் தொடங்கி நாட்களாயிற்று
முந்தானை இழுத்து சரிசெய்ய நேரமில்லை
எங்களுக்கு
முகம் பார்த்துப் பேசிப் பழகுவர்கள்
அதுவரை தான் உங்கள் சுதந்திரம்...

❧ தீபிகா_சுரேஷ்

இவ்வலகத்தின் அசுத்தங்களை
நாவூற சுவைத்துப் பார்க்கிற
இயல்போடு அதை புசித்து
நறநறவென விழுங்கி
மயங்குதல் விடுத்து..

நல்லோர் முன் நசநசத்து
அணத்தியபடி குறுக்கும் நெடுக்குமாய்
நியாயக் கம்பி வேலிகளிட்டு
வாழ்வதிலென்ன பயன்..?!

நரகத்தின் புழுக்களோடு
நாற்றப் பிணமென
நயந்து போதலை விட..

நற்சுவை பொருந்திய
வெளுத்த வாழ்க்கையை
கனத்த மேனியில் பூசிக் கொள்கிற சுகம்..
அத்தனை ஏதுவாயில்லை.

முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டு
பற்களை மறைத்து
மற்றுமோர் மனிதனை
வெற்றுத் தோலாய் புறக்கணிக்கும்
அற்பப் பிறவியில் போய்..

காக்கையின் யாக்கையின்
நிறமொத்து அகம்புறத்தே
காபந்து புரியும்
பாவத்து பரிகாரங்களுக்காக...

நான்...

அவ்வப்போது மனிதனென்றும்
எப்போதும்
மிருகமென்றும்
வாழ்வதிலென்ன தவறு..!?

❧ ஜே.ஜே.அனிட்டா

நிறைய சிலந்திகள்
கூடுகட்டிக் குடியிருக்கின்றன

எறும்புகள்
எந்தத் தொல்லையுமின்றி
வெகு சுதந்திரமாக
சுவர்களில் ஊர்ந்துகொண்டிருக்கின்றன

எப்போது வெள்ளையடிக்கப்பட்டதோ தெரியாது
வெள்ளை நிறம் பழுப்பாகி
பரிதாபமாய் நின்றுகொண்டிருக்கின்றன
சுவர்கள்

ஓரங்கள் நைந்த
பழுப்பு நிறத்தாள்கள் கொண்ட
நான்கைந்து ஃபைல்கள்
பழைய மர மேசையின் மீது
எதற்காகவோ அடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன

நிற்கலாமா ஓடலாமா என
யோசித்து யோசித்து ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது
மண்டை பெருத்த மின்விசிறியொன்று

அழுக்கு துடைக்கப்படாத
பாதரசக் குழல் விளக்கு
அத்தனை சோகத்தையும் முகத்திலேந்தி
சோகையாய் எரிந்துகொண்டிருக்கிறது

வாழ்ந்து கெட்ட வீட்டைப்போல்
ஊரின் ஒதுக்குப் புறத்தில்
மாறிக்கிடக்கும் அஞ்சலகத்தில்
இன்னமும் சில கடிதங்கள்
யாருக்கோ போய்க்கொண்டிருக்கின்றன
சில கடிதங்கள்
யாருக்கோ வந்துகொண்டிருக்கின்றன

❧ செளவி

மழைக்கெனவே தாகித்தோங்கும்
பாளமாய் வாய்பிளந்த
கண்திறவாக் குஞ்சொத்த நிலம்
யாவார்க்கும் ஒரே அன்பைப் பகிர்ந்தளிக்கும்
தாதியாய்
தேவையின்றி கடலுக்குமான பெயல்

புவியாள்வதாய்
மதர்த்த நடையொடு நதி
பாதத்தின்கீழ் நிலைக்கும் கடல்

புறக்கணிக்கும் கதவின்முன் மண்டியிட்டு
மன்றாடுவதும்
அணைத்துக் கொள்ள விரியும் கைகளை
புறக்கணித்துமாய்
காய்ந்த எலும்பைக் கடித்துத்
தன்னுதிரம் சுவைக்கும் மடநாயொத்ததற்கு
பெருங்குழப்பம்

நதியைக் கண்டு
முறுவலிக்கும் கடல்.

❧ காயத்ரி ராஜசேகர்

சுபாஷும் மோகனும்
எப்போதும் எதிரெதிர் டீம் தான்
இவர்கள் இருவரும்
ஒருவர் நீட்டிய கையை
இன்னொருவர் தட்டி
மற்றவர்களை ஏலம் எடுப்பார்கள்
சுபாஷின் உடல்வாகிற்கும்
அவன் அடிக்கும் பவுண்டரிகளுக்கும்
சம்மந்தமே இருக்காது
மைக் மோகன் போல
சாதுவான தோற்றம் கொண்டாலும்
ஒவ்வொரு முறையும்
அவுட் ஆனதை
ஒப்புக்கொள்ளவே மாட்டான் மோகன்
ஓடிவந்து வேகமாய் பந்து போடும்
கரு கரு சரவணன்
உயரமாக இருந்தாலும்
பந்தை குனிந்து எடுக்க முடியாத ரமேஷ்
படாத இடத்தில் பந்து பட்டு
துடித்த லஷ்மி காந்தன்
கடைசி வரை ஒரு ரன் அடிக்காமல்
நாட் அவட்டாக நின்ற முருகன்
இத்தனை சுவாரஸ்யங்களை
நினைத்துப் பார்க்கையில்
போரடிக்க தான் செய்கிறது
இன்றைய ஜ.பி.எல்.....

❧ பிரபுசங்கர்_க

என் சிறுவயதில்
நானும் என் அம்மாவும்
பேருந்தில் பயணித்த போது
அருகே ஓர் ஆண் அமர
நேர்ந்தால் என்னை நடுவில்
அமர வைத்திருந்தாள்
அம்மா...

இப்போதெல்லாம் அப்படியொரு
கூழலில் என் குட்டிமகளை
தள்ளி உட்காரவைத்து விட்டு
ஆணின் அருகே நான் அமர்ந்து
கொள்ளும் நிலையில்...

காலத்தின் இடைவெளி
நிறையவே பாதித்து
விட்டிருக்கிறது
பெண்மையை.

❧ தி.கலையரசி.

இந்த சாலை எங்குச் சென்று முடியும்
என்று கேட்டான் ஒருவன்
கூட்டத்தின் அருகிலிருந்த
பைத்தியக்காரன் சொன்னான்
கல்லறையில் முடியுமென்று.

❧ ப.தனஞ்செயன்.

நகச்சாயம் பூசுகிறாய்
ஒவ்வொரு
விரல் நுனியிலும்
ஒரு ரோஜா இதழ் வைப்பது போல்.

ஐவிரல் குவிப்பில்
தாமரை மொக்கொன்று
முகிழ்க்கிறது
காற்றுக் குளத்தில்.

குவிந்த விரல்கள் விரிய
மலர்கிறது
ஆங்கொரு தேவ மலர்.

❧ பிருந்தா சாரதி

இன்றைய நாள் சிறப்பாக
இருக்குமென்று
யாரோ சொல்லிக் கொண்டிருந்த போது தான்
அலைபேசியில் அழைத்தாய்
அப்புறமென்ன
அவையெல்லாம் மூடநம்பிக்கையென்று
நீரூபிக்காமல் விடுவாயா
என்ன

❧ தமிழ்மணவாளன்

ஆசையாய் சமைத்ததை
சாப்பிட அழைக்கையில்...
வேலையில் இருக்கிறேனென
நோகடிக்காது...
முதல் கவளம்
விழுங்கிய வாயால்
பிரமாதம் எனக்கேட்டதும்
அவள் முகத்தில் தெறிக்கும்
மின்னலை மட்டும் சொல்லிட
எப்பாடு பட்டேனும்
உருப்படியா ஓர்
கவிதை எழுதப் படிச்சிரணும்.

❧ ஜெகன்.மா.ஆன்டணி

வீழும் விவசாயம்
அமோக அறுவடை
அரசியலில்!

❧ கோவை.நா.கி.பிரசாத்

சாலையில் 'அலை'பாயும்
'கடல்' மீன் விற்கும்
பெண்ணின் கண்கள்.

- கருப்புநிற ஏழைச் சிறுமி
ஊதியூதி பறக்க விடுகிறாள்
பல நிறக்குமிழ்கள்.
- வெயிலில் காயும் புடவை
மனதில் நிழலாடுகிறது
அம்மாவின் நினைவு.
- கை நீட்டியதும்
ஏறி அமர்கிறது மின்சாரத்தில்
பொறிந்த கோழிக்குஞ்சு.
- ஆட்டுப்புழுக்கை வைத்த
ரோஜா செடியோடு வளர்ந்திருக்கும்
கலப்பு தானியங்கள்.
- விளையாடும் குழந்தை
நகர்ந்ததும் தொடரும்
பட்டாம்பூச்சிகள்.
- விரல்பட்டதும் எழும்
தும்பி குறுகி விரிவடைகிறது
சிறுமியின் உடல்.

❧ கவி. விஜய்

சலங்கை பேசுகிறேன்

கடைசி நிமிடத்தில்
என் காதில் விழுந்தது
அந்த அறுந்த
சலங்கையின் ஓசை....

வீதிவழி
நடக்கும் போதெல்லாம்
பாதி மனிதர்களை
திரும்பி பார்க்க வைப்பேன்....

கெட்டியாய்
அவள் கால்களில்
கட்டப்பட்டு கிடக்கிறேன்.
எட்டி வைக்கும்
நடைக்கு ஏற்ப
இசையை தருகிறேன்....

அவள்
பாடலுக்கு பரதம் ஆட
நான் விரதமென
கூற இயலவில்லை....

மௌனம் என்பது
என் அகராதியில் இல்லை
நான் ஒரு
சந்தோச சலங்கை....

அவள் பாதங்களில்
தொடங்கிய
என் பயணம்
சமரசம் செய்வது இல்லை
தினமும்.....

அவளும்..நானும்
ஆக்கிரமித்துக்கொண்டோம்
அன்பு கலந்த இசையை..

❧ ப.ராஜகுமார் சிவன்

உலகம் சுருங்கவில்லை

பொய் நண்பா...

உலகம் சுருங்கிவிட்டது என்கிறார்கள்
அவ்வளவும் பொய்!
அதன் விட்டம், நீளம், அகலம்
எல்லாம் அப்படியே..
அது சுற்றும் பாதை
சுற்றும் கோள்களும் அப்படியே
மனிதன் சுருங்கிவிட்டான் நண்பா

பசியெனக் கைநீட்டும் நங்கையை
மனம் அந்நியனாய் வீசியெறிகிறது
ஒட்டியிருக்கும் ஈரத்தினால்
எதையுமே நனைக்க முடியவில்லை
கீழே விழுந்தவனைத் தூக்காமல்
காணொலி எடுத்துக் களிப்புக் கொள்கிறது
உலகம் சுருங்கியதாய் கூறிக்கொள்கிறது
தொப்புள் அறுக்கா சிசுக்களைத்
தொப்புளறுத்து வீசியெறிகிறது
குப்பைக் கூளங்களுக்கிடையே தேடச்
சொல்கிறது மனசையும்

குறுந்தகவலொன்றில் சிரமம் கூறி
கடன் கொஞ்சம் கேட்டாய்
கடலளவு வைத்திருந்தும்
இதயம் குன்றிமணியாய் குன்றியிருந்தது
நம்பிக்கைகளை எவ்வளவு இணைத்தும்
நாணயங்கள் வினாக்குறிகளாய் விரைக்கின்றன
நட்புகளைக்கூட அது நக்கிக்கொள்கிறது
தன்னலம் ஒன்றைப் போர்த்தி

உடலொடிய உழைப்பவனின் ஊதியம்
குளுகளு அறைகளால் குற்றமின்றித்
திருடப்படுகிறது
அறிவொன்றைக் காட்டி
அநாகரீகங்கள் ஆடை கட்டி அலைகின்றன
விவசாயத் தெருக்களில்
வியாபாரமாகிக் கொண்டிருப்பவை
உழைப்பு மட்டுமல்ல..
வியர்வையும்தான்

உலகம் சுருங்கவில்லை நண்பா
சுட்டிக்காட்டும் விரல்களில்
அவ்வளவும் கயமைத்தனம்

☞ முனியாண்டி ராஜ்.

தொன்மத்தின் முகம் சமாதானச் சிறகு

பணிச்சுமையினூடே நேரம் ஒதுக்கி
காத்திருந்ததில் பூப்போட்ட
அவளது முகவடிவை ஒத்த
தட்டின் மத்தியில்
சற்றுமுன் பூத்தமல்லிப்போல்
போதுமான சாதம் வைத்து
விசிடிங்கார்ட்' தடிமத்தில்
நகத்தைச் சற்றே அழுத்தினால்
முகம் காட்டும் நிறத்தில்
கருணைக்கிழங்கை வறுத்து
கூடுதலாக பீன்ஸ் பொறியலோடு
படியேறி மாடிக்கு சென்று
'கா கா'வென அழைத்தத் தருணத்தில்
எதிர் வீட்டில் வளர்க்கும் புறாவின் பார்வையில்
தன்னை அழைக்காத கோபம்
அப்பட்டமாய்த் தெரிகிறது.
சும்மாவா சொன்னார்கள்
புறா சமாதானத்தின் சின்னமென.

❧ துரை. நந்தகுமார்.

இடிபோல் இறங்கிய அடியின்
வலியை
வளைந்துகொடுத்து
மண்டையோட்டுக்கு கடத்திவிட்டு
நிமிர்வதா வேண்டாமாவென சிந்தித்து,
நிமிரத் தலைப்படும் மயிரின்
கால்களில் ரத்தம்..
சரிந்து விழுந்துகொண்டிருந்தவனை
சமூகம் என்கின்றனர்..
நிமிர்ந்து நிற்கும் அதை
வாழ்தல் என்கின்றனர்..

❧ வினோத்குமார்_பா

தோள் மேல் தூக்கி வைத்தபடி
டேய் சாமி தெரியுதா
என்று அப்பா கேட்பார்
பக்கத்து வீட்டு மாமி
சாமிக்கு அபிசேகம் பண்ணனும்
உங்க தோப்பு வாழைப்பழம்
கொஞ்சம் கொடுங்கோ
என்று தினசரி கேட்பாள்
டேய் வரும்போது உதிரி பூ
வாங்கிட்டு வாடா
சாமிக்கு மாலை கட்டி
போடனும் என்பாள் அம்மா
ஒரு நாள் கோவிலில் சாமி
காணாமல் போனது
அன்று மட்டும் அம்மாவும் சரி
அப்பவும் சரி
ஏன் அந்த மாமியே கூட
கோவில் சிலை
தீருடு போனதாதான்
சொன்னாங்களேயொளிய
ஒருத்தர் கூட
சாமி தீருடு போனதா
சொல்லவே இல்லை!

❧ பெனடிக் அருள்

நினைவின்
நெருடல்களில்
நெருஞ்சிசுத்திய
உணர்வொன்றும்
பெரிதாக
வலிக்கவில்லை

எப்படியும் நிழலையாவது
தொட்டுவிட வேண்டுமென்ற
உத்வேகத்துடன் கரடுமுரடான
பாதையில் கால்பதித்தபோது
சிந்திய குருதியும்
வலியுணர்த்தவில்லை!

இவ்வாறே சிந்தனையின் முகப்பில்
ஏதோவொன்றிற்காக போராடுகையில்
வலியேதும் அறியாத மௌனங்கள்
உணர்த்திப்போன
வலியின்
நினைவு வடுக்கள் மட்டும்
வருத்திக்கொண்டே
இருப்பதில்தான்
நிராகரிப்பும்
உதாசீனமும் உணர்த்தப்படுகின்றன

அதீதமாய் காதலித்து
நேசிப்பதும்
தவறென்று
யோசித்து மீள்கின்றேன்

❧ கோவை சசிசுமார்

தமிழக காவல்துறை மற்றும்
படைப்புக்குழுமம் இணைந்து நடத்தும்

மதுவிலக்கு விழிப்புணர்வு குறும்பட போட்டி-2020

வீரவில்

போட்டி குறும்பட

இயக்குனர் கே. பாக்யராஜ்

கால அளவு
8- நிமிடங்களுக்குள்

கடைசி நாள்
31 - DEC - 2020

அனுப்ப வேண்டிய முகவரி

Padaippu Media Networks, #23 Third Floor, Aarthi Arcade,
R.K. Salai, Mylapore, Chennai - 600 004